

Alt sammen er godt, og man kan i virkeligheden sige, at det her forslag er blevet overhalet inden om eller uden om, alt efter smag og behag, af regeringens aftale med Dansk Folkeparti om nu at tage hånd om det her område. Og jeg synes, at jeg her fra talerstolen vil glæde mig på patienternes vegne. Jeg synes, at processen og forløbet har været lidt mystisk, for det er jo rigtigt, at ministeren har været noget langsom med hensyn til at komme op i omdrejninger på det her område, hvor vi jo har været mange, der har måttet påpege, at der var et problem.

Men lad os glæde os over, at der nu er kommet en aftale. Vi noterer os også, at invalideorganisationerne bakker op om det her. Alt i alt mener jeg, at det svarer til den intention, der ligger i forslaget. Så det er vi tilfredse med. Vi har hele tiden lagt vægt på, at de forskellige patientgrupper, som er omfattet af ordningen om vederlagsfri fysioterapi, er ligestillede, hvad angår adgangen, og det mener vi også bliver sikret nu.

Vi var også meget gerne gået med i en aftale, og sådan kan der jo være så meget i det her Folketing om det samarbejdende folkestyre osv., men vi vil først og fremmest sige, at det er godt for patienterne, at vi nu får gjort noget ved området. Og det er jo også et hip til os uden for flertalskonstruktionen: Det faktisk kan betale sig at råbe op og mase på, fordi der også kan skabes ændringer den vej fra.

Formanden:

Tak til fru Charlotte Fischer. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Jeg har forstået, at det klogeste, man kan gøre her og nu, ikke så meget er at sige, at man støtter det her forslag, men at sige, man støtter den aftale, der er lavet mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Og det vil Enhedslisten da også gerne gøre, ikke mindst fordi fru Birthe Skaarup fra Dansk Folkeparti jo forklarede, hvad der var årsagen til, at man havde lavet aftalen.

Ellers må jeg sige, at da jeg hørte ministerens forelæggelse, var jeg en anelse overrasket over, at det havde været nødvendigt at lave en aftale for at skabe forbedringer, fordi der jo ikke var nogen problemer. Men det er lidt lige meget.

Vi skal jo se på resultatet af det her. Og der kan vi så konstatere, at der er lavet en aftale nu, som løser det problem, som vi i hvert fald så, og som det her beslutningsforslag også ville kunne løse, nemlig at man ikke havde adgang til veder-

lagsfri fysioterapi i de tilfælde, hvor der var tale om, at man havde en sygdom, der efter en lægefaglig vurdering ville føre til et forudsigeligt, alvorligt tab af funktionsevne, og hvor fysioterapeutbehandlingen rent faktisk kunne forsinke den her proces, kunne være med til at vedligeholde de funktionsevner, som var – altså et forholdsvist oplagt og rimelig rigtigt forslag. Og jeg skal da bare sige, at jeg er glad for, at der nu er enighed i Folketinget om at gennemføre det, der står i det her beslutningsforslag, og så er jeg da sikker på, at SF lever med, at det ikke bliver vedtaget.

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Man kan jo altid diskutere, om det er det samarbejdende folkestyre, der har vist sig, eller om det rent faktisk er, fordi det er blevet påvist gang på gang, at ministeren havde en dårlig sag, og at ministeren godt kunne se, at sagen var blevet dårlig, og at DSI og Muskelsvindfonden gik så aktivt ind i forsøget på at finde en løsning, eller om det er det blotte forhold, at ministeren ikke ville stå her i salen og ikke have noget med hjemmefra, der er forklaringen.

Kl. 13.45

Forklaringerne er mange, men jeg tror, at de handicappede rundtom i landet er fuldstændig flintrende ligeglade med, hvad forklaringen er. Sagen er den, at vi nu kan se frem til, at mennesker med et handicap, der har brug for hjælp, rent faktisk også kan få den fornødne vederlagsfri fysioterapi. Vi har jo i udarbejdelsen af beslutningsforslaget også lagt vægt på den gruppe, som jeg i virkeligheden tror i dag ville være omfattet af servicelovgivningen, men som bare aldrig nogen sinde får tilbuddet, nemlig den, der kan forhindres i at få udviklet sine handicap ved at få fysioterapeutisk træning.

Jeg tror, det er fint, hvis man kombinerer de to lovgivninger og lægger det under én myndighed, således at der ikke bliver slinger, med hensyn til hvorvidt det er regionen, der skal komme med tilbuddet, eller det er kommunen.

Det, vi så bare også skal gøre i forsøget på at betrygge de handicappede, er, at vi naturligvis også på en eller anden måde skal overføre de tilbud, som man på nuværende tidspunkt har på regionsplan, f.eks. bassiner og andet, som er hjælpemidler til den gode fysioterapi for de